

Με τους συντρόφους του στην Τροία, που θέλησαν να τον ακολουθήσουν, ο Τεύκρος έφυγε από τη Σαλαμίνα αλλά δεν ήξερε πού να πάει. Κατέφυγε στο μαντείο του θεού Απόλλωνα. Του υπέδειξαν την Κύπρο. Έβαλαν πλώρη για εκεί. Βρέθηκαν στην Αίγυπτο. Κατά την εκδοχή του Ευριπίδη, την εποχή εκείνη ζούσε εκεί η Ωραία Ελένη, περιμένοντας τον Μενέλαο να πάει να την πάρει. Τεύκρος και Ελένη συναντήθηκαν στο νησάκι Φάρος, χωρίς εκείνος να την αναγνωρίσει. Της έδωσε πληροφορίες για τα όσα έγιναν στην Τροία και της εξήγησε ότι βρισκόταν εκεί για να ρωτήσει την μάντισσα Θεονόη πώς θα πάει να κτίσει νέα πόλη, Σαλαμίνα, στην Κύπρο: «ες γην εναλίαν Κύπρον, ου μ' εθέσπισεν οικείν Απόλλων...» (Ευριπίδη «Ελένη», στ. 147 – 148). Οι λέξεις «Κύπρον ου μ' εθέσπισεν» έγιναν ο κοινός τίτλος ποιημάτων του Γιώργου Σεφέρη για την Κύπρο. Ο Τεύκρος βρέθηκε στην Αίγυπτο να μιλά με την Ελένη, επειδή η ομώνυμη τραγωδία διδάχτηκε στα 412 π.Χ., εποχή που η νικημένη στην εκστρατεία της Σικελίας Αθήνα συμμαχούσε με τον Ευαγόρα Α' τον οποίο βοήθησε να πάρει τον θρόνο της Σαλαμίνας της Κύπρου.

Στα 411 π.Χ., ο Πελοποννησιακός πόλεμος είχε πάλι φουντώσει, ο Ευαγόρας ανταπέδωσε την βοήθεια, προσφέροντας στους Αθηναίους σάρι και χαλκό για τον στόλο τους που βρισκόταν στη Σάμο. Οι δεσμοί της Αθήνας με την Σαλαμίνα επικυρώθηκαν με επίσημο αθηναϊκό ψήφισμα που αναγόρευε τον Ευαγόρα ευεργέτη, τον ανακήρυσσε ισότιμο πολίτη της Αθήνας, του πρόσφερε χρυσό στεφάνι και την προστασία της αθηναϊκής Βουλής στον ίδιο και στους απογόνους του. Οι δυο πόλεις, Αθήνα και Σαλαμίνα, υπόσχονταν να βοηθά η μια την άλλη σε κάθε ανάγκη. Ο Ευριπίδης θέλησε να τιμήσει τη γενιά του συμμάχου που ήταν απόγονος του Τεύκρου, άρα και του παππού του, Αιακού, γιου του Δία.

Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, ο Τεύκρος δεν πέθανε στην Κύπρο. Μια επανάσταση των εκεί υπηκόων του τον εξανάγκασε να φύγει. Ο πατέρας του, Τελαμώνας, είχε πια πεθάνει και στη Σαλαμίνα βασιλεύε ο ανιψιός του (γιος του Αίαντα), Ευρυσάκης. Ο Τεύκρος πίστεψε πως πια είχε έρθει η ώρα να επιστρέψει στην πατρίδα του. Λάθεψε. Ο Ευρυσάκης φοβήθηκε για τον θρόνο του και δεν επέτρεψε στον θείο του να μείνει στο νησί.

Μια απόπειρα των συντρόφων του Τεύκρου να εγκατασταθούν με το ζόρι κατέληξε σε μάχη. Οι άνθρωποι του Ευρυσάκη νίκησαν κι ο Τεύκρος πήρε πάλι τον δρόμο της ξενιτιάς. Έπιασε στην ακτή της Ισπανίας κι εγκαταστάθηκε εκεί που αιώνες αργότερα θα κτιζόταν η πόλη Νέα Καρχηδόνα.

Αν και ήταν νόθος, ο Τεύκρος θεωρήθηκε από τους πιο σπουδαίους γενάρχες αχαϊκών οικογενειών.

(τελευταία επεξεργασία, 17 Απριλίου 2022)